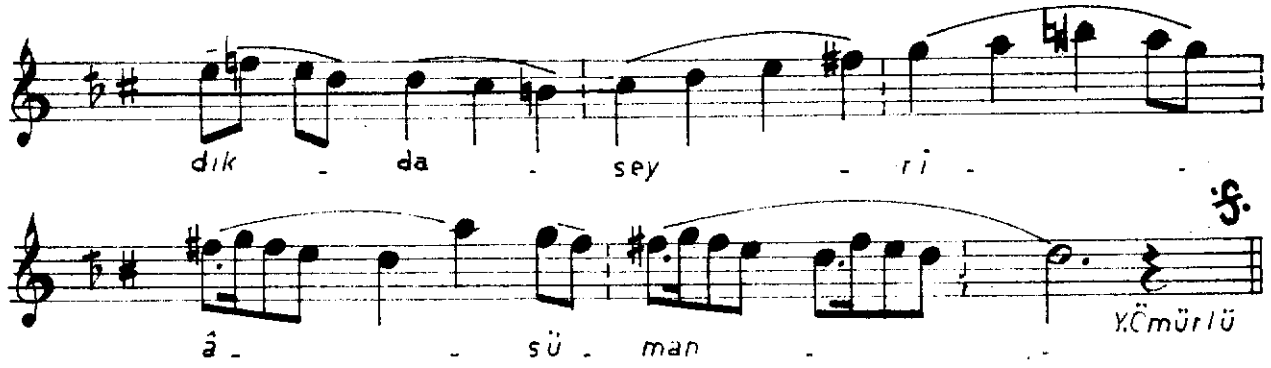

HÜMÂYÛN
(Tevşîh)

EV SAT

TANBURÎ AZİZ BEY

Ey o lüp mi
raş bur hâ
ni u lûv vi
şan sa na
Ye Kal re di in miş par
gök ten is tik
mak ge tir m iş
bâl i şin Kur
â sü man
an man sa na sa na
Mâ hı nev dîr
yok sa sen kıl

Ey olup mi'râc burhân-ı ulûvv-i şan sana
Yere inmiş gökten istikbâl için Furkan sana

Hîn-i dâvâ-yı nübüvvet müdde-i ilzâmına
Câhil iken el senin ilmin yeter burhan sana

Kilk-i hükmün çekti harf-i sâir-i edyâna hat
Hükm isbât etti nefy-i sâir-i edyân sana

Bâkı-i mu'ciz ne hâcet dîn-i hak isbâtına
Âlem içre mu'ciz-i bâkı yeter Kur'an sana

Vasf-ı Cibrîl-i emîn etmiş kabûl-i hizmetin
Sırr-ı Hakk keşfine anınla yetip ferman sana

Sensin ol hâtim ki ref' etmiş cemî-i hâkimi
Hâtem-i hükm-i risâlet tapşurup devran sana

Ol kadar zevk-ı şefâat cevheri zâtında var
Kim gelir arz-ı hatâ ma'nîde bir ihsan sana

Mâh-ı nevdîr yoksa sen kıldıkda seyr-i âsmân
Kaldırıp parmak getirmiş âsmân îman sana

Yâ Nebî lutfun FUZÛLÎ'den kem etme ol zaman
Kim olur teslîm miftâh-ı der-i gufran sana (I)